

Om voor het geval het boek zou worden uitgegeven, de mensen die in zijn verhaal voorkwamen niet te belasten, gaf hij de personages andere namen.

Marijke noemde hij Feike. Harrie werd Mart en Lucie werd Martha. Céline werd Dénise. Voor zichzelf koos hij de naam Lucas. En Antoon Coolen? Nu hij dood was, maakte dat niet meer uit. Coolen zou trouwens tevreden kunnen zijn over zijn plaats in een roman waarvan hij mede de inspirator was: een schrijver als romanfiguur.

Ton van Reen schreef romans, reis- en jeugdboeken en journalistiek werk. Bekend zijn de romans *Het Winterjaar*, *Roomse meisjes* en *Concert voor de Führer*. *Gestolen Jeugd* is het ware verhaal van jongens en mannen die aan het eind van de Tweede Wereldoorlog als dwangarbeiders naar Duitsland werden gevoerd. *De bende van de bokkenrijders* werd verfilmd tot tv-serie.

In 1960 krijgt dienstplichtig soldaat Lucas van de aalmoezenier te horen dat zijn meisje zwanger is. Zij zal, omdat ze niet getrouwd zijn, naar de Vroedvrouwschool en het daarbij horende tehuis voor ongehuwde moeders in Heerlen worden gestuurd en haar kind voor adoptie moeten afstaan. De deftige ouders van Feike willen hun dochter niet laten trouwen met een zoon van een arbeider. Kwaad over het onrecht bezoekt Lucas de schrijver Antoon Coolen, wiens bewogen boeken over de Peelwerkers hij gelezen heeft. Hij vraagt hem een boek te schrijven over wat hem en Feike wordt aangedaan. Geïnspireerd door de gesprekken met Lucas begint Coolen aan het verhaal.

Lucas komt in het legerkamp la Courtine in Frankrijk terecht. Daar leest hij de sociaal geïnspireerde boeken van Emile Zola. Hij neemt zich voor om na zijn dienstdienst zijn kind terug te halen en samen met zijn meisje naar Frankrijk te vluchten. Het loopt anders af. Antoon Coolen komt onder raadselachtige omstandigheden om het leven. Men fluistert over een politieke moord, omdat Coolen werkt aan een boek over de collaboratie van de Brabantse grootindustriëlen in de Tweede Wereldoorlog. Dan besluit Lucas zijn verhaal zelf te schrijven.

GEVALLEN STER is gebaseerd op het ware verhaal van Lucas. In de Vroedvrouwschool in Heerlen, maar ook in andere katholieke instellingen, werden tot in de jaren zeventig honderden kinderen van ongehuwde vrouwen afgenomen, veelal op last van priesters.

Ton van Reen
Gevallen ster

Ton van Reen

Gevallen ster

Roman

Feike lag met gesloten ogen in bed. Ze was bleek.
‘Waar is het kind?’ fluisterde Lucas. Feike had zijn stem herkend.
‘Ze hebben het meegenomen. Het is een meisje.’
‘Wie heeft het meegenomen?’ Hij boog zich over haar heen en wilde haar kussen, maar ze wendde haar hoofd af. ‘Ik heb het moeten afstaan.’
‘Aan wie?’
‘Dat weet ik niet. Het gaat naar adoptieouders. Mijn ouders zorgen ervoor dat het in een goed gezin komt.’ Ze begon te huilen.
Hij wilde haar wang strelen, maar ze duwde zijn hand weg.
‘Hou je niet meer van me?’
Ze sloeg de handen voor haar ogen. ‘Wat dom van je om je zo door je ouders te laten judassen,’ zei hij hard. ‘Waarom heb je mij niets gevraagd? We hadden samen kunnen blijven. We hadden naar Frankrijk kunnen gaan. Daar zou niemand ons hebben gezocht.’

Fragment uit *Gevallen Ster*